

Wtorek, 24 marca 2009 r.

Wykonanie rozporządzenia w sprawie funduszy strukturalnych w latach 2007–2013

P6_TA(2009)0165

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie wykonania rozporządzenia w sprawie funduszy strukturalnych w latach 2007–2013 – wyniki negocjacji dotyczących krajowych strategii spójności i programów operacyjnych (2008/2183(INI))

(2010/C 117 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając traktat WE, a w szczególności jego art. 2 oraz 3 ust. 2,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie wyników negocjacji dotyczących strategii i programów w ramach polityki spójności w okresie programowania 2007-2013 (COM(2008)0301),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności ⁽¹⁾ (rozporządzenie ogólne w sprawie EFRR, EFS i Funduszu Spójności),
- uwzględniając decyzję Rady 2006/702/WE z dnia 6 października 2006 r. w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla spójności ⁽²⁾ (strategiczne wytyczne dla spójności),
- uwzględniając wyniki negocjacji dotyczących strategii i programów w ramach polityki spójności w okresie 2007–2013 – zestawienie informacji o poszczególnych państwach członkowskich,
- uwzględniając czwarte sprawozdanie w sprawie spójności gospodarczej i społecznej (COM(2007)0273) („czwarte sprawozdanie w sprawie spójności”),
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności w odniesieniu do niektórych przepisów w zakresie zarządzania finansowego (COM(2008)0803),
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1080/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w odniesieniu do kwalifikowalności efektywności energetycznej i inwestycji w energię odnawialną w budownictwie (COM(2008)0838),
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1081/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego w celu rozszerzenia rodzajów kosztów kwalifikujących się do objęcia dofinansowaniem z EFS (COM(2008)0813),
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2008 r. w sprawie zarządzania i partnerstwa na szczeblu krajowym i regionalnym oraz podstawy dla projektów w dziedzinie polityki regionalnej ⁽³⁾,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0108/2009),

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.⁽²⁾ Dz.U. L 291 z 21.10.06, s. 11.⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0492.

Wtorek, 24 marca 2009 r.

- A. mając na uwadze, że Komisja opublikowała wspomniany komunikat na podstawie wyników negocjacji z państwami członkowskimi dotyczących narodowych strategicznych ram odniesienia oraz programów operacyjnych,
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 158 Traktatu w celu wzmocnienia swojej spójności gospodarczej i społecznej Wspólnota zmierza do zmniejszenia dysproporcji w poziomach rozwoju różnych regionów oraz zacofania regionów lub wysp najmniej uprzywilejowanych, w tym obszarów wiejskich,
- C. mając na uwadze, że dwa ostatnie rozszerzenia Unii Europejskiej spowodowały znaczne powiększenie się dysproporcji regionalnych we Wspólnocie, który to problem należy stosownie rozwiązać, aby wesprzeć harmonijny, zrównoważony i trwały rozwój,
- D. mając na uwadze, że ostatnie sprawozdania w sprawie spójności wskazują na tendencję pogłębiania się różnic terytorialnych pomiędzy regionami europejskimi i na poziomie subregionalnym i są to różnice, dla których charakterystyczne są takie zjawiska jak segregacja przestrzenna, która doprowadziła do powstania pewnych form gett, oraz ciągły kryzys na niektórych oddalonych obszarach, głównie wiejskich,
- E. mając na uwadze, że w październiku 2006 r. Rada przyjęła wyżej wymienione strategiczne wytyczne dla spójności jako orientacyjne ramy mające służyć państwom członkowskim do przygotowania narodowych strategicznych ram odniesienia oraz programów operacyjnych na lata 2007–2013,
- F. mając na uwadze, że trzy priorytety określone w strategicznych wytycznych dla spójności dotyczą zwiększenia atrakcyjności Europy i jej regionów pod względem inwestycji i zatrudnienia, poprawy poziomu wiedzy i innowacyjności na rzecz wzrostu oraz zwiększenia liczby i poprawy jakości miejsc pracy,
- G. mając na uwadze, że przełożenie tych priorytetów na programy operacyjne powinno umożliwić regionom sprostanie wyzwaniom globalizacji, zmian strukturalnych, demograficznych i klimatycznych oraz wzmocnienie trwałego rozwoju,
- H. mając na uwadze znaczne różnice między państwami członkowskimi pod względem sposobu realizacji wyżej wymienionych priorytetów w ich programach operacyjnych w zależności od celu rozwoju regionalnego – „Konwergencja” czy „Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie” – którym objęty był dany region,
- I. mając na uwadze, że na mocy rozporządzenia ogólnego w sprawie EFRR, EFS i Funduszu Spójności państwa członkowskie Unii Europejskiej wchodzące w jej skład przed dniem 1 maja 2004 r. zobowiązane były do przeznaczania 60 % całkowitych wydatków w ramach celu „Konwergencja” oraz 75 % całkowitych wydatków w ramach celu „Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie” na priorytety związane ze strategią lizbońską, a państwa członkowskie, które przystąpiły do Unii w dniu 1 maja 2004 r. lub po tej dacie były zachęcane do stosowania tego samego podejścia,
- J. mając na uwadze, że dla pomyślnej realizacji polityki spójności istotne znaczenie mają zrównoważenie, zapobieganie wszelkim rodzajom dyskryminacji, dobre sprawowanie rządów i stosowanie zasady partnerstwa oraz duże zdolności instytucjonalne i administracyjne,
- K. mając na uwadze, że polityka spójności musi być wystarczająco silna i elastyczna, by mogła odgrywać istotną rolę w wysiłkach Unii podejmowanych w celu przeciwdziałania skutkom obecnego światowego kryzysu gospodarczego,
1. przyznaje, że wszystkie państwa członkowskie podjęły wysiłki na rzecz uwzględnienia w swoich programach operacyjnych trzech priorytetów określonych w strategicznych wytycznych dla spójności, które odpowiadają celom strategii lizbońskiej;
 2. zwraca uwagę na dosyć powolne rozpoczynanie nowego okresu programowania w licznych państwach członkowskich, co może zagrażać skutecznemu wykorzystaniu funduszy; wyraża jednakże wiarę, że zobowiązania podjęte w trakcie procesu negocjowania i zatwierdzania programów operacyjnych będą przestrzegane z korzyścią dla regionów i całej Unii;

Wtorek, 24 marca 2009 r.

Zmniejszanie dysproporcji regionalnych

3. dostrzega stanowczość państw członkowskich w uwzględnianiu konkretnych potrzeb lokalnych wynikających z ich położenia geograficznego oraz stopnia rozwoju gospodarczego i instytucjonalnego, która przejawia się sporządzeniem strategii mających na celu zmniejszenie różnic wewnątrz regionów i między nimi; przypomina w tym kontekście zaproponowane przez państwa członkowskie środki służące stawieniu czoła szczególnym wyzwaniom w zakresie rozwoju stojącym przed regionami posiadającymi szczególne cechy geograficzne, takie jak obszary górskie, wyspy, regiony najbardziej oddalone, oddalone miasta graniczne, regiony dotknięte problemem wyludnienia i regiony przygraniczne; powtarza, że gospodarczy i przyjazny dla środowiska rozwój oraz zmniejszenie dysproporcji regionalnych pozostają głównym celem polityki regionalnej UE;

4. wyraża ubolewanie z powodu nieodpowiedniej oceny stosowania zasady partnerstwa oraz niezwrócenia przez Komisję uwagi na to, czy państwa członkowskie i regiony wywiązały się ze swoich zobowiązań w tym zakresie; jest zdania, że przedłożenie wytycznych dotyczących stosowania zasady partnerstwa ustanowiłoby konieczne ramy odniesienia zarówno dla organów administracyjnych, jak i dla Komisji; w związku z tym powtórnie wzywa Komisję, mając na uwadze pilny charakter tej sprawy ze względu na prowadzony obecnie monitoring oraz okresy dostosowania programów operacyjnych, do bezzwłocznego przedłożenia tych wytycznych i udzielenia państwom członkowskim i regionom koniecznego wsparcia podczas ich wdrażania;

5. podkreśla, że dotychczasowe doświadczenie wskazuje, iż konwergencja pomiędzy państwami może ukrywać pogłębiające się różnice pomiędzy regionami i w samych regionach; zwraca ponadto uwagę, że różnice na szczeblu regionalnym i lokalnym można zaobserwować w licznych obszarach, takich jak zatrudnienie, wydajność, dochód, poziom edukacji i innowacyjność; podkreśla znaczenie wymiaru terytorialnego spójności w rozwiązywaniu tych problemów;

Polityka spójności służąca realizacji strategii lizbońskiej

6. docenia wysiłki władz krajowych podjęte w celu dopilnowania, aby średni odsetek wydatków przeznaczonych na realizację strategii lizbońskiej wynosił 65 % dostępnych funduszy w regionach objętych celem „Konwergencja” oraz 82 % w regionach objętych celem „Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie”, co faktycznie pozostaje na poziomie wyższym niż pierwotnie zakładano;

7. wyraża przekonanie, że dziedziny te wymagają o wiele większych nakładów inwestycyjnych; uznaje, że w świetle średniookresowego przeglądu wdrażania funduszy strukturalnych konieczne jest dostarczenie bardziej zdecydowanych wytycznych UE i przeznaczenie zwiększonych zasobów finansowych na te cele oraz że przynajmniej 5 % finansowania z funduszy strukturalnych powinno być zarezerwowane na poprawę wydajności energetycznej istniejących domów; w związku z tym wzywa Komisję do pójścia za konkluzjami z posiedzenia Rady UE ds. Konkurencyjności w dniach 9-10 października 2008 r. na temat wydajności energetycznej; podkreśla kluczową rolę i potencjał rozwojowy, jakie stanowią dla regionów UE energie odnawialne, zarówno w dziedzinie tworzenia miejsc pracy, jak i przyspieszania zrównoważonego rozwoju lokalnego;

8. wspiera regiony w ich wysiłkach na rzecz osiągnięcia celów lizbońskich za pomocą dokładnej i skutecznej realizacji własnych programów operacyjnych; wzywa również Komisję do dokładnego monitorowania ich realizacji w celu zapewnienia przełożenia celów na praktykę oraz do informowania Parlamentu o napotykanym problemach;

9. uznaje zasoby finansowe przeznaczone na transeuropejskie sieci energetyczne za niewystarczające, ponieważ są one niezbędne do uzupełnienia wewnętrznego rynku energetycznego;

10. wskazuje na ważną rolę, jaką odgrywają małe firmy i mikroprzedsiębiorstwa, szczególnie przedsiębiorstwa rzemieślnicze, w spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej poprzez ich istotny wkład we wzrost i zatrudnienie; wzywa zatem do aktywnej polityki wspierającej wszystkie formy innowacji w tych przedsiębiorstwach i zachęca Komisję do stworzenia warunków dla wzajemnej współpracy pomiędzy przedsiębiorstwami, sektorem publicznym, szkołami, w tym szkołami wyższymi, w celu powołania regionalnych klastrów innowacyjnych w duchu strategii lizbońskiej;

Stawianie czoła globalizacji i zmianom strukturalnym

11. z uznaniem odnotowuje fakt, że wszystkie państwa członkowskie przeznaczyły znaczną kwotę z całkowitych alokacji finansowych na inwestycje w badania i rozwój oraz innowacje, dążąc do rozwoju gospodarki opartej na wiedzy i na usługach, wsparcia przedsiębiorczości i usług wspierania biznesu, a także do pomocy przedsiębiorstwom i pracownikom w dostosowaniu się do nowych warunków; zwraca uwagę, że w przypadku większości regionów Unii objętych celem „Konwergencja” znaczącym problemem pozostaje zapewnienie dostępności, ponieważ brakuje w nich infrastruktury transportowej;

Wtorek, 24 marca 2009 r.

12. wyraża przekonanie, że polityka przemysłowa musi być wspierana z funduszy strukturalnych w celu zwiększenia konkurencyjności państw członkowskich i Unii; dlatego Komisja popiera odblokowanie potencjału biznesu, szczególnie w sektorze małych i średnich przedsiębiorstw, uznając to za priorytet polityki spójności;

Zmiany demograficzne oraz bardziej sprzyjające integracji rynki pracy

13. gratuluje państwom członkowskim tego, że podjęły wysiłki, aby w programach finansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego uznać za priorytetowe inwestycje mające na celu zwiększenie zatrudnienia, zapewnienie równych szans i popieranie w ten sposób działań wspieranych przez EFS i program PROGRESS na lata 2007-2013, które mają na celu pomoc w eliminacji dyskryminacji i poprawę sytuacji kobiet na rynku pracy; docenia podejmowane przez państwa członkowskie w programach finansowanych przez ESF środki mające na celu podnoszenie kwalifikacji, jak również zwalczanie ubóstwa i wykluczenia społecznego; podkreśla wagę i konieczność kontynuacji działań w sferze wspierania zatrudnienia w perspektywie szerzącego się kryzysu gospodarczego ze szczególnym uwzględnieniem specyficznych potrzeb niepełnosprawnych i starszych obywateli na każdym etapie wdrażania i oceny polityki spójności;

14. wspiera „zasadę partnerstwa” wdrażaną przez Komisję w ramach polityki spójności i wzywa Komisję do włączenia lokalnych i krajowych organizacji kobiecych w proces negocjacji i wdrażania;

Odpowiadanie na wyzwania dotyczące trwałego rozwoju, zmian klimatycznych i energii

15. uważa, że środki mające na celu ochronę środowiska naturalnego, przeciwdziałanie skutkom zmian klimatycznych i promowanie efektywności energetycznej powinny zostać włączone do wszystkich programów operacyjnych, oraz docenia zobowiązania, które państwa członkowskie podjęły w celu uwzględnienia tych kwestii, na co przydzieliły około jednej trzeciej ogólnego budżetu przeznaczanego na politykę spójności; uważa jednak, że konkretne środki finansowe przydzielone na przeciwdziałanie skutkom zmian klimatycznych i promowanie efektywności energetycznej są niewystarczające do sprostania rzeczywistym potrzebom;

16. uważa za kluczowy rozwój biegunów konkurencyjności w ramach funduszy strukturalnych, ponieważ oferują one znaczny potencjał w dziedzinie tworzenia dobrze płatnych miejsc pracy i generowania wzrostu gospodarczego, a także w dziedzinie zmniejszania presji na duże aglomeracje; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje kontynuowanie programu URBAN, będąc zdania, że konieczne jest ożywienie obszarów miejskich i odnowa starzejących się miejskich infrastruktur;

17. podkreśla, że przepisy dotyczące funduszy strukturalnych stanowią, iż państwa członkowskie i Komisja zapewniają wspieranie równości płci i uwzględnienia perspektywy płci na wszystkich etapach wdrażania funduszy;

18. wzywa państwa członkowskie do pełnego informowania obywateli, władz lokalnych i pozarządowych organizacji kobiecych o możliwościach finansowania, w szczególności w odniesieniu do konkretnych programów, warunków niezbędnych do ubiegania się o współfinansowanie z funduszy strukturalnych, przepisów dotyczących zwrotu kosztów oraz o tym, gdzie można znaleźć zaproszenia do składania wniosków w ramach okresu programowania 2007-2013;

19. wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania, że przeszkody administracyjne nie zniechęcą organizacji pozarządowych do ubiegania się o finansowanie projektów, w szczególności poświęconych wsparciu dla kobiet w ekonomicznie niekorzystnej sytuacji, imigrantek, członkiń mniejszości etnicznych, kobiet niepełnosprawnych, kobiet opiekujących się osobami zależnymi od nich, a także dla kobiet, które są ofiarami przemocy czy tortur;

20. zwraca uwagę na znaczną różnicę między sposobem alokowania środków w dziedzinie ochrony środowiska w państwach członkowskich UE-15 i UE-12 i uznaje, że nowe państwa członkowskie muszą przeznaczyć znacznie więcej środków na osiągnięcie unijnych celów w zakresie ochrony środowiska naturalnego, przeciwdziałania zmianom klimatycznym oraz bioróżnorodności, jak określono to w dorobku prawnym Wspólnoty;

Wtorek, 24 marca 2009 r.

21. podkreśla znaczenie konsolidowania zdolności do współpracy i rzeczywistej absorpcji dostępnych funduszy poprzez wykorzystanie wszystkich możliwych środków łącznie z wymianą najlepszych praktyk, kampaniami informacyjnymi, wspólnymi działaniami, wymianą nowych technologii i rozwijaniem partnerstwa, ponieważ doprowadzi to do skutecznej realizacji trwających programów współpracy, a zwłaszcza do zwiększenia zdolności absorpcyjnej nowych państw członkowskich;

22. jest zdania, że w dobie kryzysu gospodarczego państwa członkowskie powinny korzystać z osiągnięcia synergii pomiędzy ochroną środowiska a tworzeniem miejsc pracy, o czym mowa w strategicznych wytycznych dla spójności oraz przeznaczyć więcej środków na projekty promujące ekologiczną gospodarkę i innowacyjność oraz ekologiczne miejsca pracy;

Wzmacnianie wielopoziomowego systemu rządów i partnerstw

23. uważa, że wielopoziomowe sprawowanie rządów i zasada partnerstwa to kluczowe czynniki warunkujące legalność programów operacyjnych, ich przejrzystość i skuteczność w fazie programowania, a zwłaszcza w procesie realizacji; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wysiłki wszystkich państw członkowskich podjęte zgodnie z ich konkretnymi ramami i tradycjami instytucjonalnymi w celu wzmocnienia zasady partnerstwa we własnych programach na bieżący okres, zgodnie z art. 11 rozporządzenia ogólnego w sprawie EFRR, EFS i Funduszu Spójności; zaleca w szczególności nowym państwom członkowskim, które mają niewielkie doświadczenie w tworzeniu skutecznych partnerstw, konsekwentne stosowanie zasady partnerstwa i przejrzystości podczas realizacji programów operacyjnych;

24. wzywa państwa członkowskie do unikania nadmiernych opóźnień przy zwrotach kosztów zakończonych projektów, zauważając, że niewypłacalność spowodowana takimi praktykami często uniemożliwia beneficjentom - głównie władzom lokalnym i organizacjom non-profit - prowadzenie dalszej działalności na polu ich zainteresowań;

25. wskazuje, że opóźnienia w realizacji polityki strukturalnej częściowo wynikają z nadmiernie restrykcyjnych procedur oraz że procedury te powinny być w związku z tym uproszczone poprzez wprowadzenie wyraźnego podziału obowiązków i kompetencji pomiędzy UE, państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne;

26. wzywa państwa członkowskie do ścisłej współpracy z władzami regionalnymi i lokalnymi już na etapie planowania krajowych strategicznych ram odniesienia w celu zagwarantowania optymalnej realizacji strategii krajowych oraz jak największego zbliżenia się do ideałów stojących za wielopoziomowym zarządzaniem;

27. zwraca uwagę na konieczność promocji współpracy między sektorem prywatnym i publicznym w formie partnerstw publiczno-prywatnych w celu możliwości realizacji wielu kluczowych projektów wzmacniając efekty inwestycji;

28. wskazuje, że wymagana jest ocena koordynacji i zgodności programów funduszy strukturalnych z programami rozwoju obszarów wiejskich; zwraca uwagę, że doświadczenie w tym zakresie pokazuje, iż synergia pomiędzy tymi dwoma programami nie jest wystarczająco wykorzystywana;

Budowanie zdolności instytucjonalnych

29. docenia większą świadomość znaczenia zwiększania zdolności instytucjonalnych i administracyjnych dla skutecznej realizacji polityk publicznych oraz dla zarządzania funduszami UE; wzywa do podjęcia we wszystkich regionach objętych celem „Konwergencja” znacznych wysiłków na rzecz wzmocnienia zdolności instytucjonalnych oraz zwiększenia profesjonalizmu władz publicznych;

Wtorek, 24 marca 2009 r.

30. podkreśla konieczność skierowania polityki spójności także na obszary wiejskie, ponieważ spójność terytorialna może zostać osiągnięta jedynie przez rozwijanie równowagi miasto/wieś;

Upowszechnianie skutecznych strategii, zwiększanie wiedzy oraz promowanie dobrych praktyk

31. w szczególności docenia włączenie przez nowe państwa członkowskie do programów operacyjnych na lata 2007–2013 wyników inicjatyw wspólnotowych URBAN i EQUAL; pochwała wysiłki państw członkowskich na rzecz realizacji zintegrowanych planów dotyczących zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich, ponieważ w miastach zlokalizowane są przedsiębiorstwa, które przyczyniają się do wzrostu gospodarczego i tworzą miejsca pracy; ponadto uważa, że należy wykorzystać pełny potencjał programów europejskiej współpracy terytorialnej, a także instrumentów Jessica, Jaspers, Jeremie oraz Jasmine, w celu przyspieszenia rozwoju i osiągnięcia większej stopy wzrostu;

32. wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia przy wszystkich projektach finansowanych z funduszy strukturalnych kwestii płci i wpływu tych projektów na kobiety;

Wnioski

33. uważa, że nie można w sposób zasadny oceniać sposobu, w jaki państwa członkowskie postanowiły wprowadzić w życie ramowe założenia określone w strategicznych wytycznych dla spójności przy przygotowywaniu swoich narodowych strategicznych ram odniesienia i programów operacyjnych; docenia fakt, że wszystkie państwa członkowskie na wszystkich etapach podjęły znaczne wysiłki w celu realizacji priorytetów polityki spójności w kontekście własnych konkretnych potrzeb i ograniczeń;

34. jest zdania, że przejrzystość w przyznawaniu środków oraz uproszczenia administracyjne ułatwiające dostęp potencjalnych beneficjentów funduszy strukturalnych do informacji stanowią główne warunki wstępne do realizacji wszystkich celów polityki spójności;

35. wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia procedur wprowadzonych przez nie w celu zapewnienia stosowania całkowicie zintegrowanego podejścia operacyjnego przy realizacji polityki spójności, a tym samym zapewnienia należytego uwzględnienia wszystkich aspektów danego programu operacyjnego;

36. wspiera Komisję w jej wysiłkach mających na celu zapewnienie korzystania przez państwa członkowskie z efektywnych systemów kontroli, aby mieć możliwość stosowania zasad należytego zarządzania finansami w przypadku wydatków wspólnotowych;

37. zwraca uwagę, że obecny światowy kryzys gospodarczy stworzył we wszystkich państwach członkowskich nową sytuację, która wymaga ponownej oceny i ewentualnego dostosowania priorytetów w zakresie inwestycji; z zadowoleniem przyjmuje wyżej wymienione wnioski Komisji dotyczące zmiany rozporządzeń w celu sprostania potrzebom Unii w tych wyjątkowych okolicznościach oraz ponownie wyraża pogląd, że polityka spójności ma zasadnicze znaczenie dla poprawy sytuacji gospodarczej na całym terytorium Unii; w związku z tym odrzuca wszelkie próby ponownego unarodowienia tej polityki;

*

* *

38. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.